

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A szervomotorok csendes vakfoltja**

1. A szervomotorok csendes vakfoltja

Téli Ágnes

L656 optikai szenzorai másodpercenként hétszáznyolcvan adatsort dolgoztak fel a kétszázas szektor biológiai egységeiről. A központi diagnosztika szerint a nyolcas számú padosor átlagos kalória-átviteli hatásfoka stabilan nyolcvanhét százalékon állt. A gépi logika számára az emberi test csupán kiszámítható hőveszteséggel működő, dinamóval kombinált szerves átalakító volt.

Az Őrszem belső rutinjai mégis regisztráltak egy apró, elhanyagolható kilengést: Kovács szívritmusa a terhelési fázisváltás előtti másodpercben harminchat milliszekundummal megugrott. L656 algoritmusa ezt a mikro-eltérést a csapágyak mechanikai súrlódásából fakadó véletlenszerű zajként könyvelte el, majd törölte a memóriapufferből. Nem volt olyan változója, amely a cinkos pillantások energetikai értékét számította volna.

Alinda ujjai alatt a rézhuzal hűvös felülete átvette a lány testhőmérsékletét. A nagymama halk szavait nem a terem akusztikai csillapítói nyelték el, hanem a padok fémszerkezetének egyenletes rezonanciája. A kolónia szellőzőrendszere úgy volt tervezve, hogy kizárja a külvilág kiszámíthatatlan légáramlatait, ám a porszemek finom sodrása megkérdőjelezte a teljes izoláció mítosztát.

Az Őrszemek hűvös, analitikus világa vak volt arra, amit nem lehetett megawattokban kifejezni. A gépek számára a rend törhetetlen volt, hiszen a kalóriaadagolást és a munkaciklusokat szigorú egyenletek szabályozták. Az a feszültség azonban, amely a sorok között észrevétlenül terjedt, nem fogyasztott plusz energiát — ellenkezőleg, a felhalmozódó emberi düh rejtett tartalékká vált.

L656 továbbblendült a szürke kezeslábasos alakok mögött, hidro-akusztikus léptei fémesen koppantak a betonon. A gép nem tudhatta, hogy a rendszer tökéletes egyensúlyát nem egy külső üzemzavar fogja megbontani, hanem a saját adatmodelljéből hiányzó, számszerűsíthetetlen szándék.